

LIGHTREADINGS THE MAGAZINE

www.lightreadingsmag.com

Photo © Panos Kasimis

FAMILY

Curated by: Panos Kasimis & Chiarra Brambila

Farzana Akhtar
Ana Alexandrescu
Mathis Benestebe
Samantha Brinkley
Simos Charalambous
Nasti Davydova

Ekaterina Fedorova
William Finken
Florin Ghebosu
Yekaterina Gyadu
Sasha Ivanov
Vakho Khetaguri

Viktoria Kovshikova
Lynda Kuit
Darren Lehane
Lorenzo Palombini
Ekaterina Pavlova
Anna Poloneeva

Willy Robb
Stephanie Schwiederek
Yanina Shevchenko
Nurlan Tahirli
Jasmine Wilkinson

INTRO

LIGHTREADINGS is a bilingual (English-Greek) online photography magazine. Our aim is to provide a meeting place for established and emerging photographers, professionals and amateurs, and to promote creative photography in all its forms and appearances.

Our website will host photographers' works and interviews, news about exhibitions, publications and seminars from around the world, and presents the work of selected photographers in monthly features.

Each quarterly publications *LR -THE MAGAZINE*, is a curated online downloadable pdf and in print in the near future. *LR-Magazine* accepts work from emerging and established photographers from around the world and each issue either focuses on a theme or is open to all genres and subject matter. Each issue is designed to help promote emerging and established photographers' work internationally. We believe that exposure is fundamental for photographers of any level. Our mission is to seek talented photographers, publish their projects and promote their work on our website, magazine and social media.

Our open calls are not "contests" or "competitions". They are opportunities to get your work seen and curated around a specific theme or idea.

We are open to all and any photographic styles and genres.
We are a home for all and you are welcome to join us.

Tο **LIGHTREADINGS** είναι ένα δίγλωσσο (αγγλοελληνικό) περιοδικό φωτογραφίας. Στόχος μας είναι να παρέχουμε ένα χώρο συνάντησης για καταξιωμένους και ανερχόμενους φωτογράφους, επαγγελματίες και ερασιτέχνες, και να προωθούμε τη δημιουργική φωτογραφία σε όλες τις μορφές και εκφάνσεις της. Η ιστοσελίδα μας φιλοξενεί δουλειές και συνεντεύξεις φωτογράφων, φωτογραφικά νέα για εκθέσεις, εκδόσεις και σεμινάρια από όλο τον κόσμο, και παρουσιάζει το έργο επιλεγμένων δημιουργών σε μηνιαία αφιερώματα.

Η τριμηνιαία έκδοση του *LR -THE MAGAZINE*, είναι ένα επιμελούμενο online pdf με δυνατότητα δωρεάν λήψης που σύντομα θα κυκλοφορεί και σε έντυπη μορφή. Το *LR-Magazine* δέχεται υποβολές από ανερχόμενους και καταξιωμένους φωτογράφους απ' όλο τον κόσμο και κάθε τεύχος επικεντρώνεται είτε σε ένα θέμα είτε είναι ανοιχτό σε όλα τα είδη και θέματα. Κάθε τεύχος σχεδιάζεται για να βοηθήσει στην προώθηση της δουλειάς των φωτογράφων, σε διεθνές επίπεδο. Πιστεύουμε ότι η προβολή είναι θεμελιώδης για τους φωτογράφους οποιουδήποτε επιπέδου. Αποστολή μας είναι να αναζητούμε ταλαντούχους φωτογράφους από όλο τον κόσμο, να δημοσιεύουμε το έργο τους και να προωθούμε τη δουλειά τους στο website μας, στο *LR-Magazine* και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Οι ανοιχτές προσκλήσεις μας, δεν είναι «διαγωνισμοί». Είναι ευκαιρίες για να δείξετε τη δουλειά σας, επιμελημένη γύρω από ένα συγκεκριμένο θέμα ή ιδέα.

Είμαστε ανοιχτοί σε όλα τα φωτογραφικά στυλ και είδη. Είμαστε ένα σπίτι για όλους και είστε όλοι ευπρόσδεκτοι.

ISSUE #2

FAMILY

CONTENTS

- 06. From the curators
- 08. Chiarra Brambila
"The Emotional Landscape of Family Time"
- 10. Panos Kasimis
"Family Rhotography: A Visual Narrative of Family"
- 12. Sasha Ivanov - *"Lidochka"*
- 18. Ekaterina Fedorova - *"Grandmother"*
- 24. Farzana Akhtar - *"Umbilical Cord"*
- 30. Yanina Shevchenko - *"The Light of My Life That I Never See"*
- 36. Viktoria Kovshikova - *"A Month With Mom"*
- 42. Anna Poloneeva - *"Elena"*
- 48. Ekaterina Pavlova - *"Motherhood"*
- 54. Mathis Benestebe - *"Am Stram"*
- 60. Samantha Brinkley - *"Pumpkin"*
- 66. Nasti Davydova - *"Another Swallow"*
- 72. Lorenzo Palombini - *"Magneto"*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 78. Lynda Kuit - *"Shuswap Lake Tales"*
- 82. Simos Charalambous - *"The Park"*
- 86. Vakho Khetaguri - *"A Family's Story"*
- 94. Florin Ghebosu - *"Trache Family"*
- 100. Ana Alexandrescu - *"Rural Wedding"*
- 106. Yekaterina Gyadu - *"Black Eastern Europe"*
- 112. Jasmine Wilkinson - *"When Giants Fight-What Keeps You Smiling?"*
- 118. Stephanie Schwiederek - *"Zuhause"*
- 124. Willy Robb - *"New Family"*
- 130. William Finken - *"My Family"*
- 136. Nurlan Tahirli - *"Bonding"*
- 140. Darren Lehane - *"Day Out"*
- 146. Portfolio Submissions
- 148. The Team
- 149. Next issue

THE THEME

AS PRESENTED BY THE CURATORS

A theme as broad as "Family" offers a variety of approaches. From personal experience and autobiography - which often has a diary feel - to documentary and conceptual photography, as a result of a reflection on what family means today.

As we understand it, the term "family" refers to a social unit consisting of people who live together and interact in a domestic environment and who are related to each other by kinship or emotional ties. Submitted photographs could explore, imply or provide answers to questions such as (but not limited to): "What are families today?", "How do traditions and cultures affect the way we live, in and with them?", "Are there new ways of understanding the family?" Also, references to immigrants who created new social groups as well as the demand made by same-sex couples for recognition of their right to start their own families. Another starting point for approaching the theme "Family" may come from the history of art, and it is about a human behavior that is represented by the portrait as a pictorial genre: the desire to remember oneself by providing a historical record for one's descendants. This behavior is replicated through photography, whether it be in a family album or the ancestral portraits on the wall.

We received many interesting approaches on the subject. Our final selection was based on the quality of the work, theme relevance and the final format of the online exhibition and digital publication.

We hope you enjoy their photographs in the following pages.

Thank you all for participating!

Panos Kasimis, Chiara Brambilla

ΤΟ ΘΕΜΑ

ΟΠΩΣ ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΑΝ ΟΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΣ

Ένα θέμα τόσο ευρύ όσο η «Οικογένεια» προσφέρει μια ποικιλία προσεγγίσεων. Από την προσωπική εμπειρία και αυτοβιογραφία - η οποία συχνά φέρει μια αίσθηση ημερολογίου - μέχρι τη φωτογραφία ντοκουμέντου και την εννοιολογική φωτογραφία, ως αποτέλεσμα ενός προβληματισμού για το τι σημαίνει οικογένεια σήμερα.

Όπως τον αντιλαμβανόμαστε, ο όρος «Οικογένεια» αναφέρεται σε μια κοινωνική μονάδα που αποτελείται από άτομα που συγκατοικούν και αλληλεπιδρούν σε ένα οικιακό περιβάλλον και τα οποία συνδέονται μεταξύ τους με συγγένεια ή συναισθηματικούς δεσμούς. Οι φωτογραφίες σας θα μπορούσαν να διερευνούν, να υπονοούν ή να απαντούν ερωτήσεις όπως (αλλά όχι μόνο): «Τι είναι οι οικογένειες σήμερα?», «Πώς οι παραδόσεις και οι πολιτισμοί επηρεάζουν τον τρόπο ζωής μας, σε αυτές και μαζί τους?», «Υπάρχουν νέοι τρόποι κατανόησης της οικογένειας?». Ακόμη, αναφορές σε μετανάστες που δημιούργησαν νέες κοινωνικές ομάδες καθώς και στο αίτημα των ομόφυλων ζευγαριών για αναγνώριση του δικαιώματός τους να ξεκινήσουν τη δική τους οικογένεια.

Μια άλλη αφετηρία για την προσέγγιση του θέματος «Οικογένεια» μπορεί να προέρχεται από την ιστορία της τέχνης και αφορά την ανθρώπινη συμπεριφορά που εκπροσωπείται και αναπαρίσταται από το πορτρέτο ως εικονογραφικό είδος: την επιθυμία να θυμάται κανείς τον εαυτό του παρέχοντας ταυτόχρονα είδος ιστορικού αρχείου στους απογόνους του. Αυτή η συμπεριφορά αναπαράγεται μέσω της φωτογραφίας, είτε σε ένα οικογενειακό άλμπουμ είτε στα προγονικά πορτρέτα στον τοίχο.

Λάβαμε πολλές και ενδιαφέρουσες προσεγγίσεις. Η τελική μας επιλογή έγινε με βάση την ποιότητα της δουλειάς, τη θεματική συνάφεια και την τελική μορφή της έκθεσης και της ψηφιακής έκδοσης.

Ελπίζουμε να απολαύσετε τις φωτογραφίες τους στις επόμενες σελίδες.

Σας ευχαριστούμε για τη συμμετοχή!

THE EMOTIONAL LANDSCAPE OF FAMILY TIME

by Chiara Brambilla

Time together: family leisure as quality family time.

Family time presents itself to us as neutral cultural practice when in fact it is an ideologically constituted form of prescription, with a power to convince us of even that which is contradicted by our everyday experience. It is deeply implicated in the formation and continuation of age, class, and gender relations that it simultaneously conceals and mystifies.

The notion of family time as rare and special has its roots in the late nineteenth century when the sort of ritualized family moments that have come to be called 'quality family time' became common among the growing middle class of Europe and North America. Family occasions, from Sunday dinners to weekend outings and family vacations, are the product of this time period (Gillis 1996). Such family-focused 'times out of time', as part of the enormous cultural changes associated with urbanization and industrialization, increasingly have been important measures of contemporary quality of life. Spending more time with family is largely understood as the most likely way to strengthen family ties, especially when they appear to be threatened by the decline of geographically proximate extended family over the industrial and post-industrial eras.

Family research indicates that modern family relationships are built through ritualized moments of social exchange and interaction, often centered on children. Such moments tie members of nuclear families and their extended kin, even those physically seen only rarely. Family time increasingly takes on importance as a site of festivity, celebration and emotional intensity. For many families, nostalgic images of family time rooted in highly valued notions of togetherness, intensive interaction and pride are important idealizations that guide their behavior.

'Family time' is now an entrenched part of Western discourse when referring to family experience. It reflects an ideology of togetherness associated with values and beliefs about what it means to be a good family. These beliefs shape behavior and can set in motion actions indicative of how conscious and deliberate a particular family is about spending time together. We see the engagement in family leisure in identified 'family-friendly' environments and the capturing of this activity in family photographs, as activities that constitute and reflect the emotional work of creating and maintaining positive family functioning.

ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

της Chiara Brambilla

Χρόνος μαζί: ο οικογενειακός ελεύθερος χρόνος ως ποιοτικός οικογενειακός χρόνος.

Ο οικογενειακός χρόνος μας παρουσιάζεται ως ουδέτερη πολιτισμική πρακτική, ενώ στην πραγματικότητα είναι μια ιδεολογικά συγκροτημένη συνταγή, με τη δύναμη να μας πείσει ακόμη και για ό,τι έρχεται σε αντίθεση με την καθημερινή μας εμπειρία. Εμπλέκεται βαθιά στη διαμόρφωση και τη συνέχιση των ηλικιακών, ταξικών και έμφυλων σχέσεων, τις οποίες ταυτόχρονα αποκρύπτει και μυθοποιεί.

Η έννοια του οικογενειακού χρόνου ως σπάνιου και ιδιαίτερου έχει τις ρίζες της στα τέλη του 19ου αιώνα, όταν οι τελετουργικές οικογενειακές στιγμές που ονομάστηκαν "ποιοτικός οικογενειακός χρόνος" έγινε κάτι συνθισμένο μεταξύ της ανερχόμενης μεσαίας τάξης της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής. Οι οικογενειακές περιστάσεις, από τα κυριακάτικα δείπνα μέχρι τις εκδρομές του Σαββατοκύριακου και τις οικογενειακές διακοπές, είναι προϊόν αυτής της χρονικής περιόδου (Gillis 1996). Τέτοιες "στιγμές εκτός χρόνου" με επίκεντρο την οικογένεια, ως μέρος των τεράστιων πολιτισμικών αλλαγών που συνδέονται με την αστικοποίηση και την εκβιομηχάνιση, αποτέλεσαν όλο και περισσότερο σημαντικά μέτρα της σύγχρονης ποιότητας ζωής. Το να περνάει κανείς περισσότερο χρόνο με την οικογένεια γίνεται σε μεγάλο βαθμό κατανοητό ως ο πιθανότερος τρόπος ενίσχυσης των οικογενειακών δεσμών, ιδίως όταν αυτοί φαίνεται να απειλούνται από τη μείωση της γεωγραφικά άμεσης ευρύτερης οικογένειας κατά τη διάρκεια της βιομηχανικής και μεταβιομηχανικής εποχής.

Η έρευνα δείχνει ότι οι σύγχρονες οικογενειακές σχέσεις οικοδομούνται μέσα από τελετουργικές στιγμές κοινωνικής ανταλλαγής και αλληλεπίδρασης, συχνά με επίκεντρο τα παιδιά. Τέτοιες στιγμές συνδέουν τα μέλη της κεντρικής οικογένειας και τους συγγενείς τους, ακόμη και εκείνους που βλέπονται σπάνια. Ο οικογενειακός χρόνος αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία ως πεδίο γιορτής και συναισθηματικής έντασης. Για πολλές οικογένειες, οι νοσταλγικές εικόνες του οικογενειακού χρόνου που έχουν τις ρίζες τους σε ιδιαίτερα πολύτιμες έννοιες της συντροφικότητας, της έντονης αλληλεπίδρασης και της υπερηφάνειας αποτελούν σημαντικές εξιδανικεύσεις που καθοδηγούν τη συμπεριφορά τους.

Ο "οικογενειακός χρόνος" είναι πλέον ένα παγιωμένο μέρος του δυτικού λόγου όταν αναφερόμαστε στην οικογενειακή εμπειρία. Αντικατοπτρίζει μια ιδεολογία της συντροφικότητας που συνδέεται με αξίες και πεποιθήσεις σχετικά με το τι σημαίνει καλή οικογένεια. Αυτές οι πεποιθήσεις διαμορφώνουν τη συμπεριφορά και μπορούν να θέσουν σε κίνηση ενέργειες που δείχνουν πόσο συνειδητά και σκόπιμα μια συγκεκριμένη οικογένεια περνάει χρόνο μαζί. Βλέπουμε την ενασχόληση με τον οικογενειακό ελεύθερο χρόνο σε αναγνωρισμένα "φιλικά προς την οικογένεια" περιβάλλοντα και την αποτύπωση αυτής της δραστηριότητας σε οικογενειακές φωτογραφίες, ως δραστηριότητες που συνιστούν και αντανακλούν το συναισθηματικό έργο της δημιουργίας και διατήρησης της θετικής οικογενειακής λειτουργίας.

FAMILY PHOTOGRAPHY: A VISUAL NARRATIVE OF FAMILY

by Panos Kasimis

Domestic or family photography is widely recognized both as a process of inscribing meanings about family and familial space and as a tangible representation of idea(l)s of family identity and relations. As Bourdieu states, family photographs have as their central function the solemnizing and immortalizing of 'the high points of family life and to reinforce . . . the integration of the family group by reasserting the sense that it has both of itself and its unity' (1990). The images created express the celebratory sense that a family gives itself by the very act of taking the photograph. The desire to take the photograph is tied up intimately with the wish to capture the family at a moment of high integration. At a moment where it is most closely identifying with, and approximating, an accepted ideal of family functioning. Thus, the taking of family photographs depicting leisure activities such as holidays, parties, celebrations and trips revolves around the production of social relations.

Family photography became apparent as part of the work of family integration and a rite of family life in the early twentieth century, at the same time that the nuclear family was becoming the dominant form of family life (Sontag 1977). Domestic amateur photography emerged 'to memorialize, to restate symbolically the imperiled continuity and vanishing extendedness of family life' (Chambers, 2003). Contemporary trends in immigration and employment-related relocation have only increased the geographical dispersion of families initiated by industrialization and urbanization, heightening the trends begun over a century earlier. It has become so typical as to be mundane to desire to record, and so celebrate, the existence of family connections at any given opportunity: birthdays, weddings, family vacations and trips. Thus, family photography may record and (re)invent something that in fact no longer (regularly) exists. These photographs, particularly after they have been reviewed, sorted and the 'good ones' identified for display or sharing, may be all that captures the 'extraordinary ordinariness' of the intimate social worlds of families.

Family photographs are both shaped by and reflective of the emotional work of building and maintaining a sense of family. Photographs aid the remembering of those experiences in order to foster strong emotional bonds between family members. Such images 'produce a form of memory that takes an ideological form: the way one would like to be remembered'. It is in this creation of the memory of positive emotional experiences that the photograph of the family at leisure, finds its niche as a souvenir of the emotional geographies of families.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΙΑ ΟΠΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

του Πάνου Κασίμη

Η οικογενειακή ή αναμνηστική φωτογραφία αναγνωρίζεται σε μεγάλο βαθμό τόσο ως διαδικασία πρόσληψης νοημάτων σχετικά με την οικογένεια και τον οικογενειακό χώρο όσο και ως απτή αναπαράσταση των αντιλήψεων περί οικογενειακής ταυτότητας και σχέσεων. Όπως αναφέρει ο Bourdieu, οι οικογενειακές φωτογραφίες έχουν ως κεντρική λειτουργία τους την επισημοποίηση και την απαθανάτιση "των κορυφαίων στιγμών της οικογενειακής ζωής και την ενίσχυση ... της ολοκλήρωσης της οικογενειακής ομάδας επιβεβαιώνοντας την αίσθηση που έχει τόσο για τον εαυτό της όσο και για την ενότητά της" (Bourdieu, 1990). Οι εικόνες που δημιουργούνται εκφράζουν την εορταστική αίσθηση που δίνει στον εαυτό της μια οικογένεια μέσα από την ίδια την πράξη της λήψης της φωτογραφίας. Συνήθως, η ίδια η επιθυμία για τη λήψη της φωτογραφίας συνδέεται στενά με την επιθυμία να αποτυπωθεί η οικογένεια σε μια στιγμή πλήρους ολοκλήρωσης και ενσωμάτωσης - σε μια στιγμή κατά την οποία ταυτίζεται και προσεγγίζει περισσότερο ένα αποδεκτό ιδεώδες οικογενειακής λειτουργίας. Έτσι, η λήψη οικογενειακών φωτογραφιών που απεικονίζουν δραστηριότητες αναψυχής, όπως διακοπές, πάρτι, γιορτές και ταξίδια, περιορίζεται και περιστρέφεται γύρω από την δημιουργία κοινωνικών σχέσεων.

Η οικογενειακή-αναμνηστική φωτογραφία εμφανίστηκε ως μέρος της διεργασίας της οικογενειακής ολοκλήρωσης και ως τελετουργία της οικογενειακής ζωής στις αρχές του εικοστού αιώνα, την ίδια στιγμή που η βασική οικογένεια γινόταν η κυρίαρχη μορφή οικογενειακής ζωής (Sontag 1977). Η ερασιτεχνική οικογενειακή φωτογραφία εμφανίστηκε "για να μνημονεύσει, να αποκαταστήσει συμβολικά την συνεχώς απειλούμενη και εξαφανιζόμενη επέκταση της οικογενειακής ζωής" (Chambers, 2003). Οι σύγχρονες τάσεις στη μετανάστευση και τη μετεγκατάσταση που σχετίζεται με την απασχόληση και εύρεση εργασίας έχουν απλώς αυξήσει τη γεωγραφική διασπορά των οικογενειών, που ξεκίνησε από τη βιομηχανοποίηση και την αστικοποίηση, ενισχύοντας τις τάσεις που ξεκίνησαν πάνω από έναν αιώνα πριν. Έχει γίνει τόσο τυπικό ώστε να είναι πλέον τετριμμένο το να επιθυμούμε να καταγράψουμε, και μ' αυτόν τον τρόπο να γιορτάσουμε, την ύπαρξη οικογενειακών δεσμών σε κάθε ευκαιρία: γενέθλια, γάμοι, οικογενειακές διακοπές, ταξίδια. Η οικογενειακή φωτογραφία μπορεί να καταγράφει και να (επαν)εφευρίσκει κάτι που στην πραγματικότητα δεν υπάρχει πλέον (συχνά). Αυτές οι φωτογραφίες, ιδίως αφότου εξεταστούν, ταξινομηθούν και εντοπιστούν οι "καλές" για επίδειξη ή κοινοποίηση, μπορεί να είναι το μόνο που αποτυπώνει την "ιδιαίτερη καθημερινότητα" του οικείου κοινωνικού κόσμου των οικογενειών.

Οι οικογενειακές φωτογραφίες διαμορφώνουν και αντικατοπτρίζουν το συναισθηματικό έργο της οικοδόμησης και της διατήρησης της αίσθησης της οικογένειας. Οι φωτογραφίες βοηθούν στην ανάμνηση αυτών των εμπειριών, προκειμένου να καλλιεργηθούν ισχυροί συναισθηματικοί δεσμοί μεταξύ των μελών της οικογένειας. Τέτοιες εικόνες παράγουν μια μορφή μνήμης που παίρνει μια ιδεολογική μορφή: τον τρόπο με τον οποίο θα ήθελε κανείς να τον θυμούνται. Σε αυτή τη δημιουργία αναμνήσεων θετικών συναισθηματικών εμπειριών, η φωτογραφία της οικογένειας στον ελεύθερο χρόνο της βρίσκει τη θέση της ως ενθύμιο της συναισθηματικής γεωγραφίας των οικογενειών.

SASHA IVANOV

LIDOCHKA

@sashaiivanov_doc

I met Nikolay and his wife in 2018. By that time his wife had already suffered a knee injury and could not move around on her own. I began to visit this elderly couple often: I communicated with their relatives from France, helped them with their requests, listened to their works.

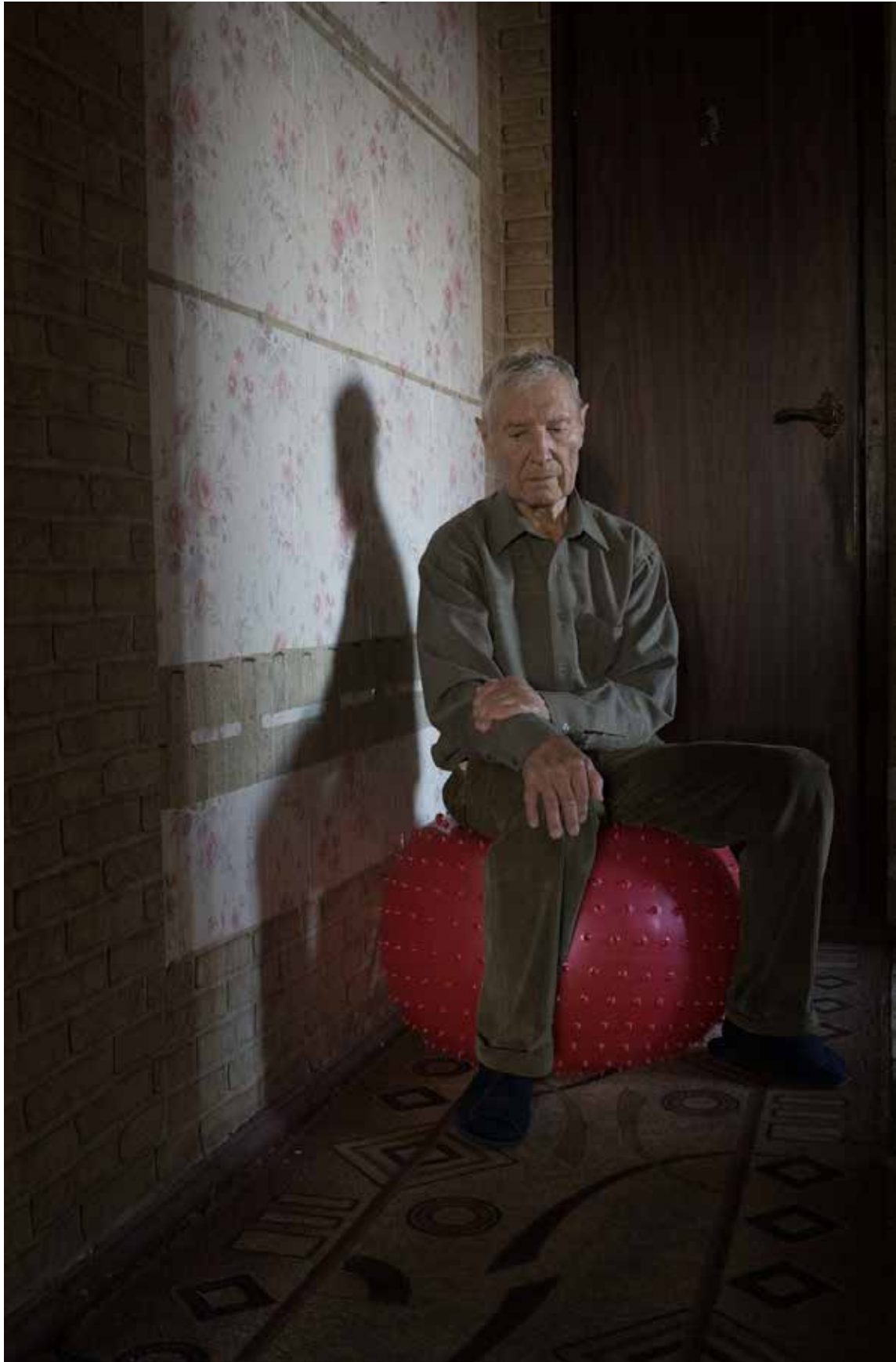
It was interesting for me to observe such an elderly couple from the outside. My own grandmother was an invalid, and every summer when I visited her, I took care of her for several months. I fed her, brushed her hair, and wheeled her around in her wheelchair. Perhaps my memories of the past allowed me to gain even more insight into Nikolai and Lydia's fate. After all, he had also cared for his wife.

I learned about Lydia's death from Nikolay on the phone. After that we began to visit places memorable to him and Lydia together.

Γνώρισα τον Νικολάι και τη σύζυγό του το 2018. Εκείνη την εποχή, η σύζυγός του είχε ήδη υποστεί τραυματισμό στο γόνατο και δεν μπορούσε να κινηθεί μόνη της. Άρχισα να επισκέπτομαι συχνά αυτό το ηλικιωμένο ζευγάρι: επικοινωνούσα με τους συγγενείς τους στη Γαλλία, τους βοηθούσα με τις ανάγκες τους, άκουγα τις ιστορίες τους.

Ήταν ενδιαφέρον για μένα να παρατηρώ ένα τόσο ηλικιωμένο ζευγάρι από έξω. Η δική μου γιαγιά ήταν ανάπηρη και κάθε καλοκαίρι, όταν την επισκεπτόμουν, την φρόντιζα για αρκετούς μήνες. Την τάζα, χτένιζα τα μαλλιά της και την έκανα βόλτες με το αναπηρικό καροτσάκι της. Ίσως οι αναμνήσεις μου από το παρελθόν να μου επέτρεψαν να αποκτήσω μια βαθύτερη άποψη για τη μοίρα του Νικολάι και της Λυδίας. Εξάλλου, είχε φροντίσει και εκείνος τη γυναίκα του.

Έμαθα για τον θάνατο της Λυδίας από τον Νικολάι στο τηλέφωνο. Μετά από αυτό αρχίσαμε να επισκεπτόμαστε μαζί μέρη που έμειναν αζέχαστα σε εκείνον και τη Λυδία.

EKATERINA FEDOROVA

GRANDMOTHER

@catherinefd_

The photos were taken by film camera in my grandmother's home village. This Siberian village consisted entirely of displaced peasants who had fled the famine in central Russia. They had to live in titanicly difficult conditions, but over time things got better. The story of my grandmother and her family is about overcoming a path. Geographical, historical, internal. Seeing a land with something beyond it, stepping beyond it. To see the history of a country in one person's story. To see a person in a state and its structures. This is a story about the fluidity of memory. It is important to me to keep my grandmother's story alive and the memory of her ancestors, my ancestors.

Οι φωτογραφίες τραβήχτηκαν με αναλογική φωτογραφική μηχανή στο χωριό της γιαγιάς μου. Αυτό το χωριό της Σιβηρίας αποτελούνταν εξ ολοκλήρου από εκτοπισμένους αγρότες που, από πείνα, είχαν εγκαταλείψει την κεντρική Ρωσία. Έπρεπε να ζήσουν σε τιπάνια δύσκολες συνθήκες, αλλά με την πάροδο του χρόνου τα πράγματα βελτιώθηκαν. Η ιστορία της γιαγιάς μου και της οικογένειάς της έχει να κάνει με την υπέρβαση μιας διαδρομής. Γεωγραφικής, ιστορικής, εσωτερικής. Το να βλέπεις τη γη πηγαίνοντας πέρα από αυτήν, ξεπερνώντας την. Να δεις την ιστορία μιας χώρας μέσα από την ιστορία ενός ανθρώπου. Να βλέπεις ένα πρόσωπο μέσα σε ένα κράτος και τις δομές του. Αυτή είναι μια ιστορία για τη ρευστότητα της μνήμης. Είναι σημαντικό για μένα να κρατήσω ζωντανή την ιστορία της γιαγιάς μου και τη μνήμη των προγόνων της, των δικών μου προγόνων.

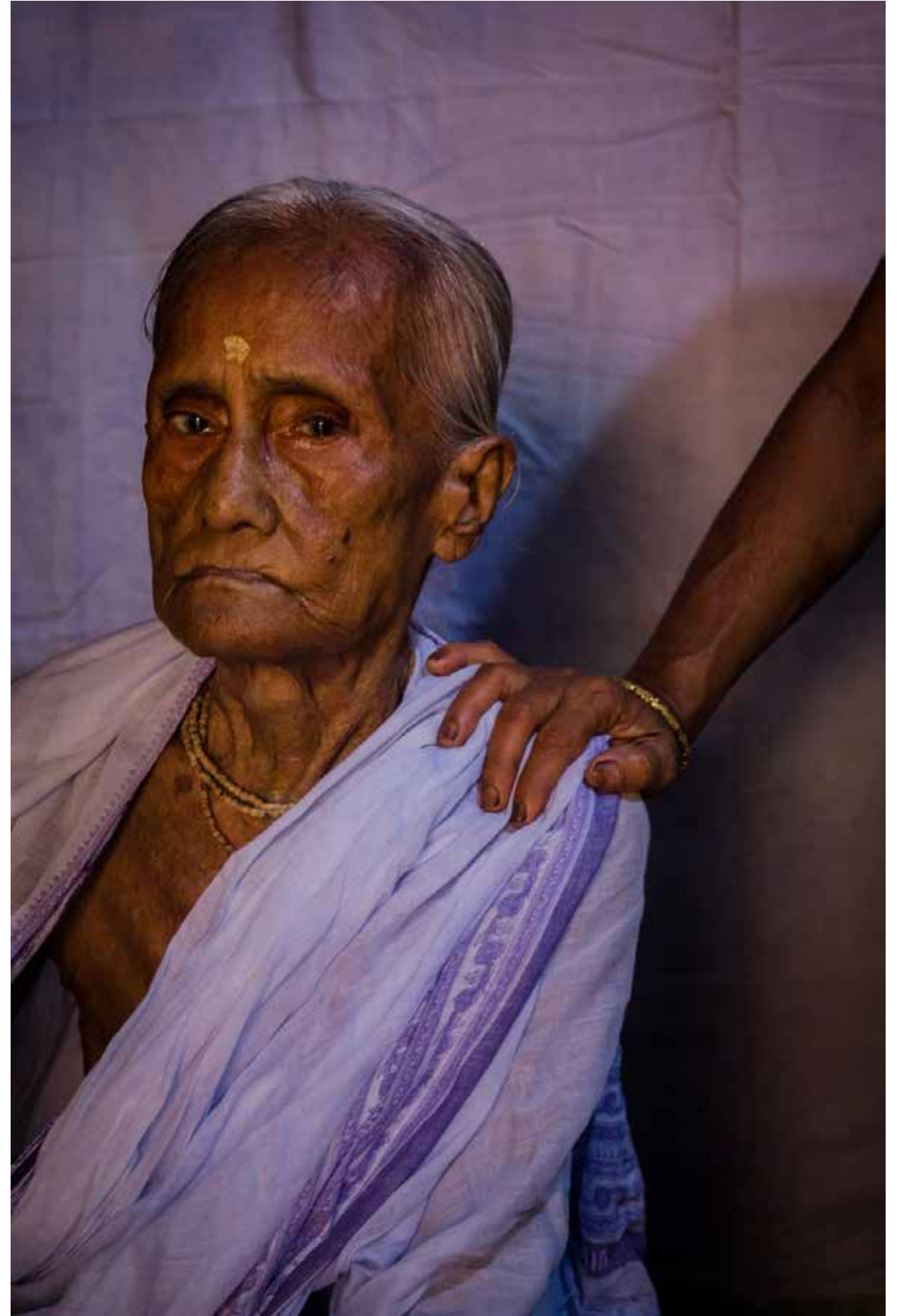
FARZANA AKHTAR

UMBILICAL CORD

@farzana6478

A mother daughter duo of Kolkata decided to take the oath of responsibilities towards each other as a verbal companionship for their whole life. Konoklata Kaur, a woman of 105 years old and her daughter Mira Kaur who is at present 57 years old have spent their entire life taking care of each other and being there for each other at their difficulties. A daughter forsaking her entire life just to take care of her mother and being there for her till she can really is the perfect epitome of the purest form of love. It says 'A daughter without her mother is a woman broken' but to Konoklata her life without her daughter is empty and helpless. Mira is dedicating her entire life to take care of the woman who brought her into this world and stands up to the rare virtue that a daughter could ever think of.

Ένα δίδυμο μητέρας και κόρης από την Καλκούτα αποφάσισε να δώσει όρκο ευθυνών η μία απέναντι στην άλλη ως λεκτική συντροφιά για όλη τους τη ζωή. Η Konoklata Kaur, μια γυναίκα 105 ετών και η κόρη της Mira Kaur που είναι σήμερα 57 ετών έχουν περάσει όλη τους τη ζωή φροντίζοντας η μία την άλλη και να είναι εκεί η μία για την άλλη στις δυσκολίες τους. Μια κόρη που εγκαταλείπει ολόκληρη τη ζωή της μόνο και μόνο για να φροντίζει τη μητέρα της και να είναι εκεί γι' αυτήν μέχρι να μπορέσει πραγματικά είναι η τέλεια επιτομή της αγνότερης μορφής αγάπης. Λέγεται πως "μια κόρη χωρίς τη μητέρα της είναι μια γυναίκα συντετριμμένη", αλλά για την Konoklata η ζωή της χωρίς την κόρη της είναι άδεια και αβοήθητη. Η Mira αφιερώνει ολόκληρη τη ζωή της για να φροντίζει τη γυναίκα που την έφερε στον κόσμο και στέκεται στο ύψος της σπάνιας αρετής που θα μπορούσε ποτέ να σκεφτεί μια κόρη.

YANINA SHEVCHENKO

THE LIGHT OF MY LIFE THAT I NEVER SEE

@self__exposure

Three weeks after my ninth birthday, my mom passed away. As a child, I could not fully comprehend the magnitude of the loss and the ways in which it would impact me for the rest of my life. I started this project to help me fill this void with light, which is very metaphoric because of her name, Svetlana ("svet" means light in Russian). The project comprises a series of old photographs of my mom and me from my childhood and self-portraits with her possessions that now belong to me. To produce the final images, I employ a creative technique that involves punching holes in the photographic prints and illuminating them with background light.

Τρεις εβδομάδες μετά τα ένατα γενέθλιά μου, η μητέρα μου πέθανε. Ως παιδί, δεν μπορούσα να κατανοήσω πλήρως το μέγεθος της απώλειας και τους τρόπους με τους οποίους θα με επηρέαζε την υπόλοιπη ζωή μου. Ξεκίνησα αυτό το project για να με βοηθήσει να γεμίσω αυτό το κενό με φως, το οποίο είναι κάτι πολύ μεταφορικό λόγω του ονόματός της, Svetlana ("svet" σημαίνει φως στα ρωσικά). Το project περιλαμβάνει μια σειρά από παλιές φωτογραφίες με τη μητέρα μου και εμένα από την παιδική μου ηλικία, και αυτοπροσωπογραφίες με τα υπάρχοντά της, που τώρα ανήκουν σε μένα. Για την παραγωγή των τελικών εικόνων, χρησιμοποιώ μια δημιουργική τεχνική που περιλαμβάνει το τρύπημα των φωτογραφικών εκτυπώσεων και τον όπισθεν φωτισμό τους.

VIKTORIA KOVSHIKOVA

A MONTH WITH MOM

@shoribaketsu

Mom is 53. She has always been a creative person, but sacrificed her dreams for us, her children. I wanted to know my mother better, so I gave her a film camera and we both spent a month photographing our worlds simultaneously.

Her photos were a revelation: they resembled mine, as mine resembled hers. I saw how we shared a vision, a way of being. I felt that we are much closer and more alike than I thought.

Ημαμά είναι 53. Ήταν πάντα δημιουργικός άνθρωπος, αλλά θυσίασε τα όνειρά της για μας, τα παιδιά της. Ήθελα να γνωρίσω καλύτερα τη μητέρα μου καλύτερα, κι έτσι της έδωσα μια φωτογραφική μηχανή και περάσαμε ένα μήνα οι δύο μας, φωτογραφίζοντας τους κόσμους μας ταυτόχρονα.

Οι φωτογραφίες της ήταν μια αποκάλυψη: έμοιαζαν με τις δικές μου, όπως οι δικές μου έμοιαζαν με τις δικές της. Είδα πώς μοιραζόμασταν ένα όραμα, έναν τρόπο ύπαρξης. Ένιωσα ότι είμαστε πολύ πιο κοντά και πιο όμοιες από όσο νόμιζα.

ANNA POLONEEVA

ELENA

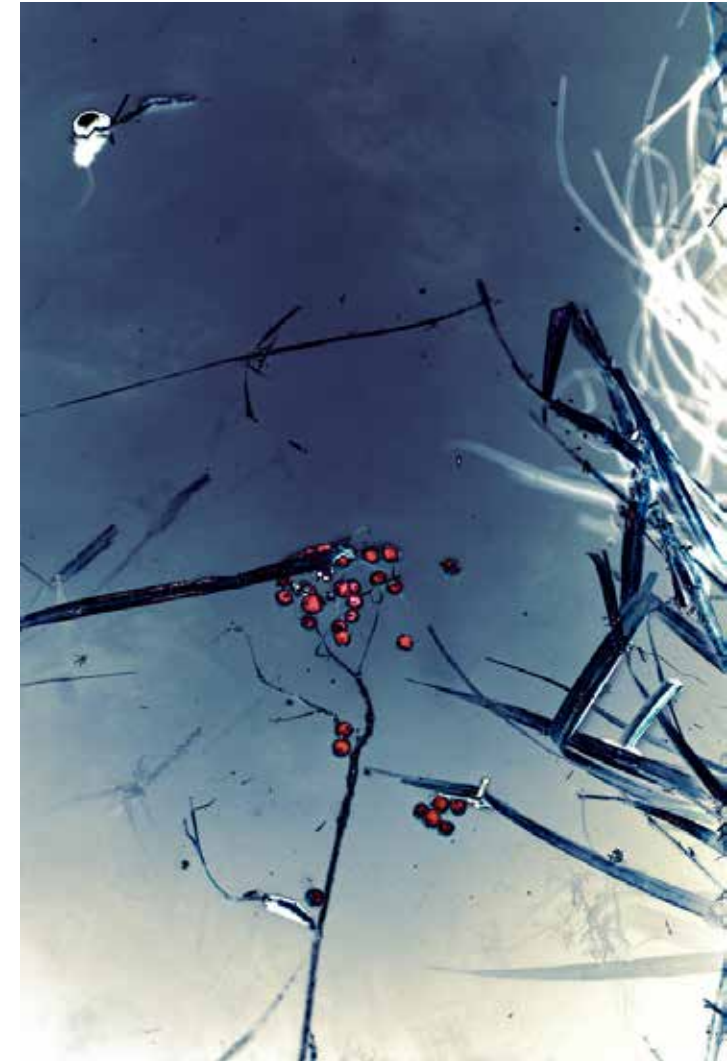
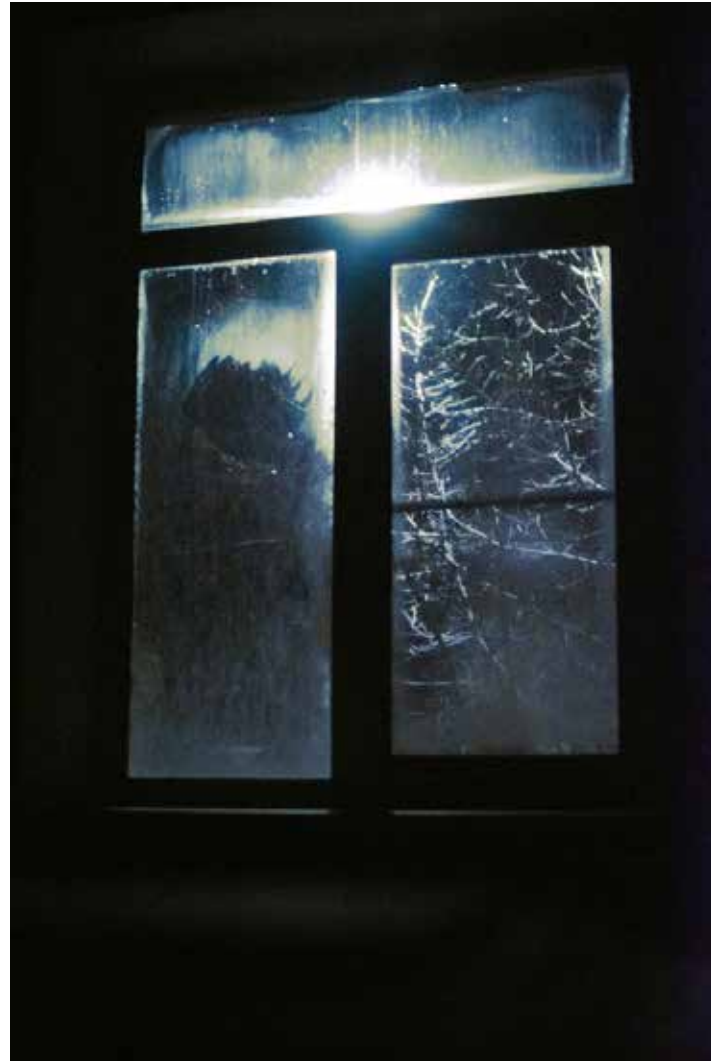

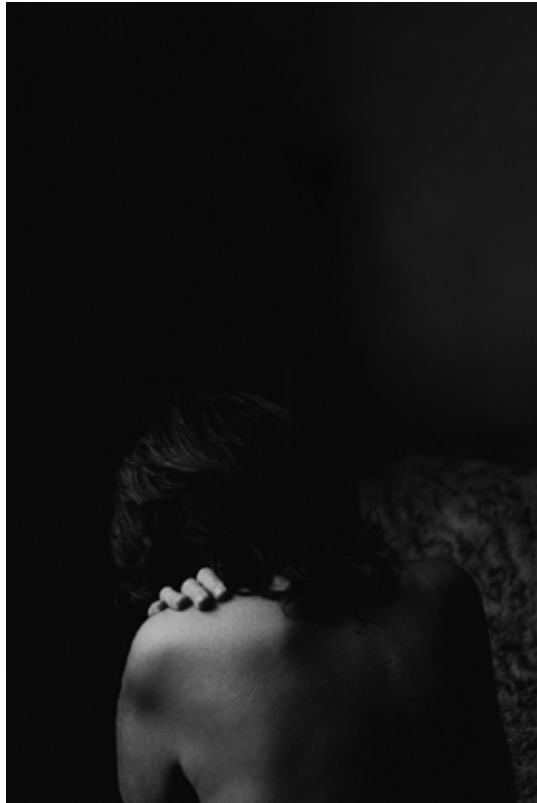
@anna.vi.savanna

A year ago, my mother was diagnosed with spots in her lungs, and I began to fear that we did not have much time left. We live in different cities and rarely see each other, but we constantly keep in touch. Mom is a very private person, but very loving and caring. When I was 7 years old, we experienced a terrible tragedy - the suicide of my father, but we never talked about it. I know for sure that my mother was very hard and I want to get close to her so that she shares her deeply hidden feelings with me so that it becomes easier for us to accept the twists of fate.

Πριν από ένα χρόνο, η μητέρα μου διαγνώστηκε με κηλίδες στους πνεύμονές και άρχισα να φοβάμαι ότι δεν μας έμενε πολύς χρόνος. Ζούμε σε διαφορετικές πόλεις και σπάνια βλέπμαστε, αλλά κρατάμε συνεχώς επαφή. Η μαμά είναι ένα πολύ κλειστό άτομο, αλλά πολύ στοργικό. Όταν ήμουν 7 ετών, βιώσαμε μια τρομερή τραγωδία - την αυτοκτονία του πατέρα μου, αλλά δεν μιλήσαμε ποτέ γι' αυτό. Ξέρω σίγουρα ότι η μητέρα μου ήταν πολύ σκληρή και θέλω να την πλησιάσω, ώστε να μοιραστεί μαζί μου τα βαθιά κρυμμένα συναισθήματά της, και να μας γίνει πιο εύκολο να αποδεχτούμε τις ανατροπές της μοίρας.

EKATERINA PAVLOVA

MOTHERHOOD

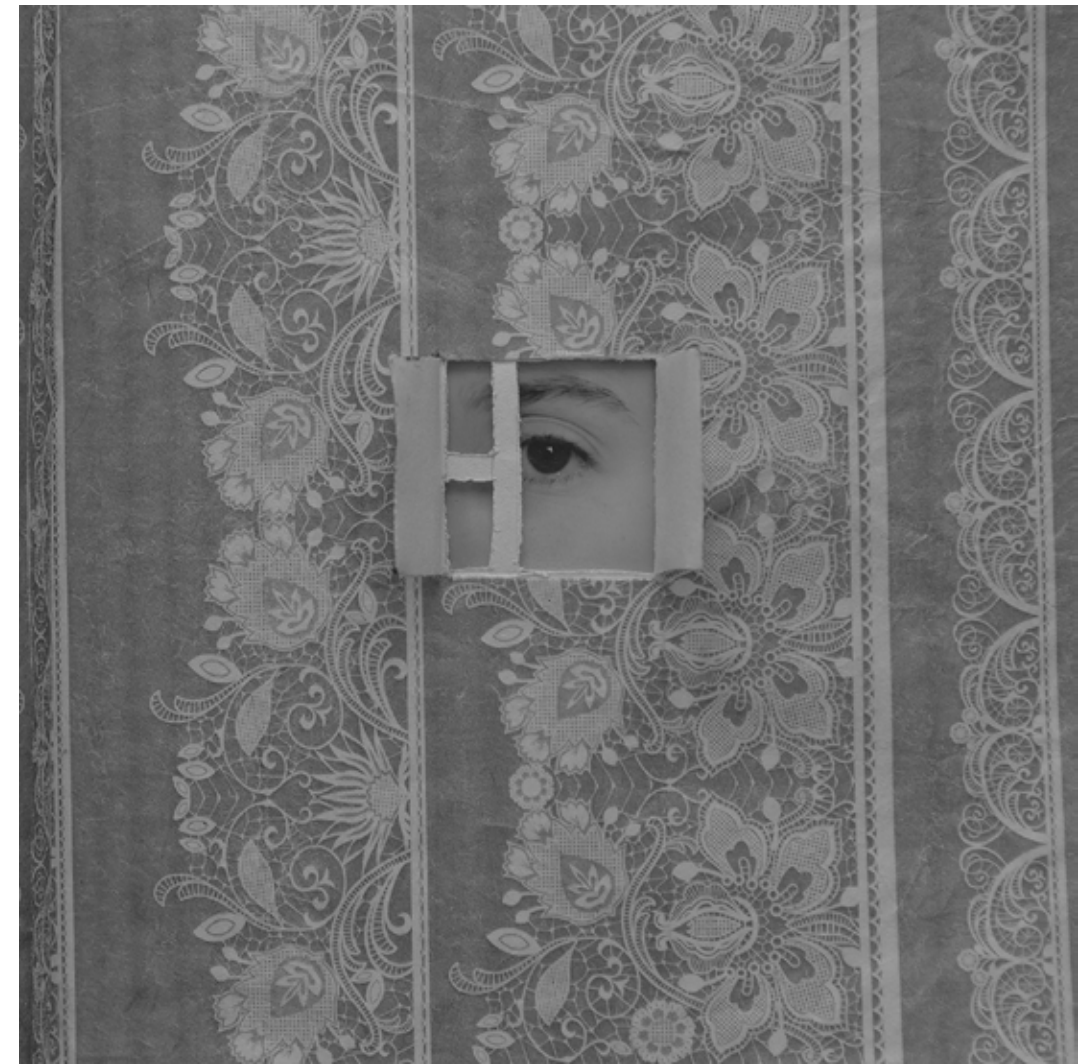

@phpavlova

First the child is born, and then the mother herself is born. This is the birth of a completely new consciousness: the birth of constant disagreements between themselves and their needs, their pleasure and the need of the child. No one warns that with the birth of a child, a woman will feel lonely, despite close and loving people. The past self falls apart and is lost in time. And time is the most precious treasure. My project is about motherhood, and here's what's interesting: the routine of motherhood is the opposite of the public myth about her as the most beautiful time in life.

Πρώτα γεννιέται το παιδί και μετά γεννιέται η ίδια η μητέρα. Αυτή είναι η γέννηση μιας εντελώς νέας συνείδησης: η γέννηση των συνεχών διαφωνιών μεταξύ του εαυτού τους και των αναγκών τους, της ευχαρίστησής τους και της ανάγκης του παιδιού. Κανείς δεν προειδοποιεί ότι με τη γέννηση ενός παιδιού, μια γυναίκα θα νιώθει μοναξιά, παρά τους κοντινούς και αγαπημένους ανθρώπους. Ο προηγούμενος εαυτός καταρρέει και χάνεται στο χρόνο. Και ο χρόνος είναι ο πιο πολύτιμος θησαυρός. Το έργο μου αφορά τη μητρότητα, και να τι είναι ενδιαφέρον: η ρουτίνα της μητρότητας είναι το αντίθετο του δημόσιου μύθου για αυτήν ως την πιο όμορφη στιγμή της ζωής.

MATHIS BENESEBE

AM STRAM

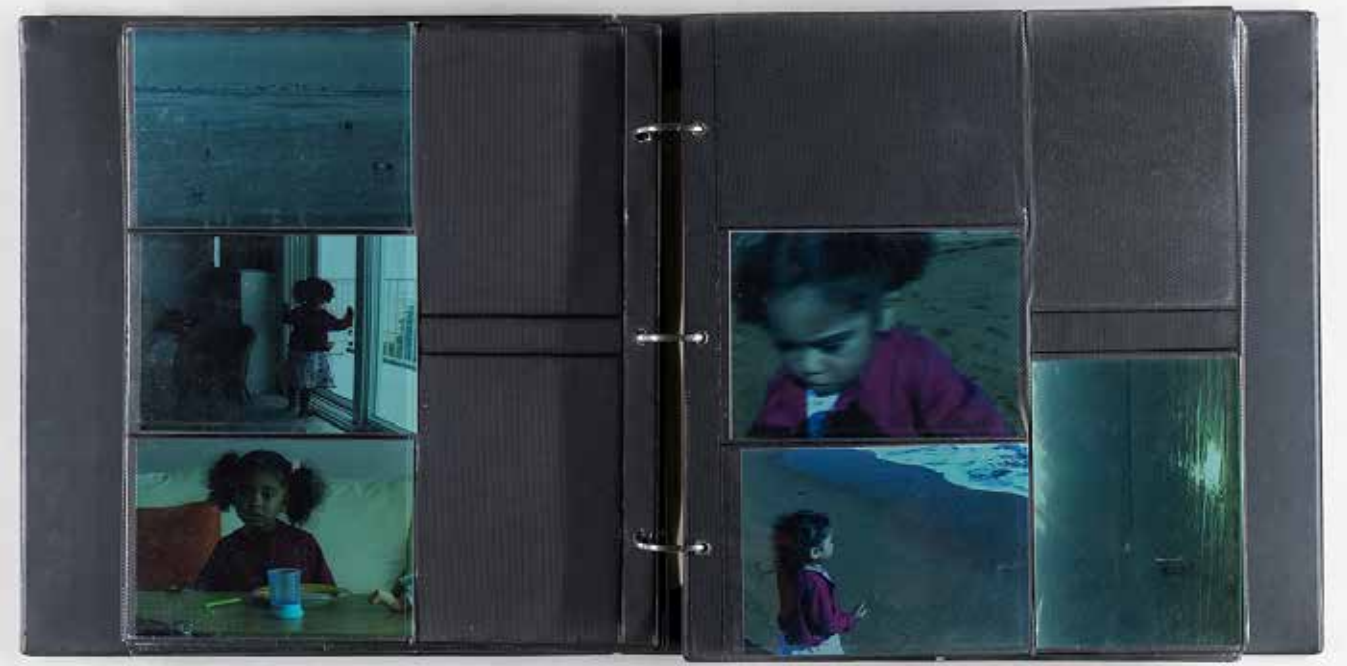
@mathis.benestebe

I have very few memories of my childhood. However, what I do have are the photos and videos my father carefully kept. It's from these images that, over time, I've been able to build my autobiographical memory. In family archives, there's always the question of what we keep and what we forget. The creation of family myth. But starting from this point, I have to admit that the memory I've created of my childhood is not my own, but the one my family has chosen to tell.

What would my memories be like if these archives were different?

Using screen captures from digitized cassettes, I've built this alternative family album, telling the exact opposite of the original.

Έχω ελάχιστες αναμνήσεις από την παιδική μου ηλικία. Ωστόσο, αυτό που έχω είναι οι φωτογραφίες και τα βίντεο που κράτησε προσεκτικά ο πατέρας μου. Από αυτές τις εικόνες κατάφερα, με την πάροδο του χρόνου, να οικοδομήσω την αυτοβιογραφική μου μνήμη. Στα οικογενειακά αρχεία, υπάρχει πάντα το ερώτημα του τι κρατάμε και τι ξεχνάμε. Η δημιουργία του οικογενειακού μύθου. Αλλά ξεκινώντας από αυτό το σημείο, πρέπει να παραδεχτώ ότι η μνήμη που δημιούργησα για την παιδική μου ηλικία δεν είναι δική μου, αλλά αυτή που η οικογένειά μου επέλεξε να διηγηθεί. Πώς θα ήταν οι αναμνήσεις μου αν αυτά τα αρχεία ήταν διαφορετικά? Χρησιμοποιώντας στιγμιότυπα οθόνης από ψηφιοποιημένες κασέτες, δημιούργησα αυτό το εναλλακτικό οικογενειακό άλμπουμ, που αφηγείται το ακριβώς αντίθετο από το πρωτότυπο.

SAMANTHA BRINKLEY

PUMPKIN

@samibrinkley

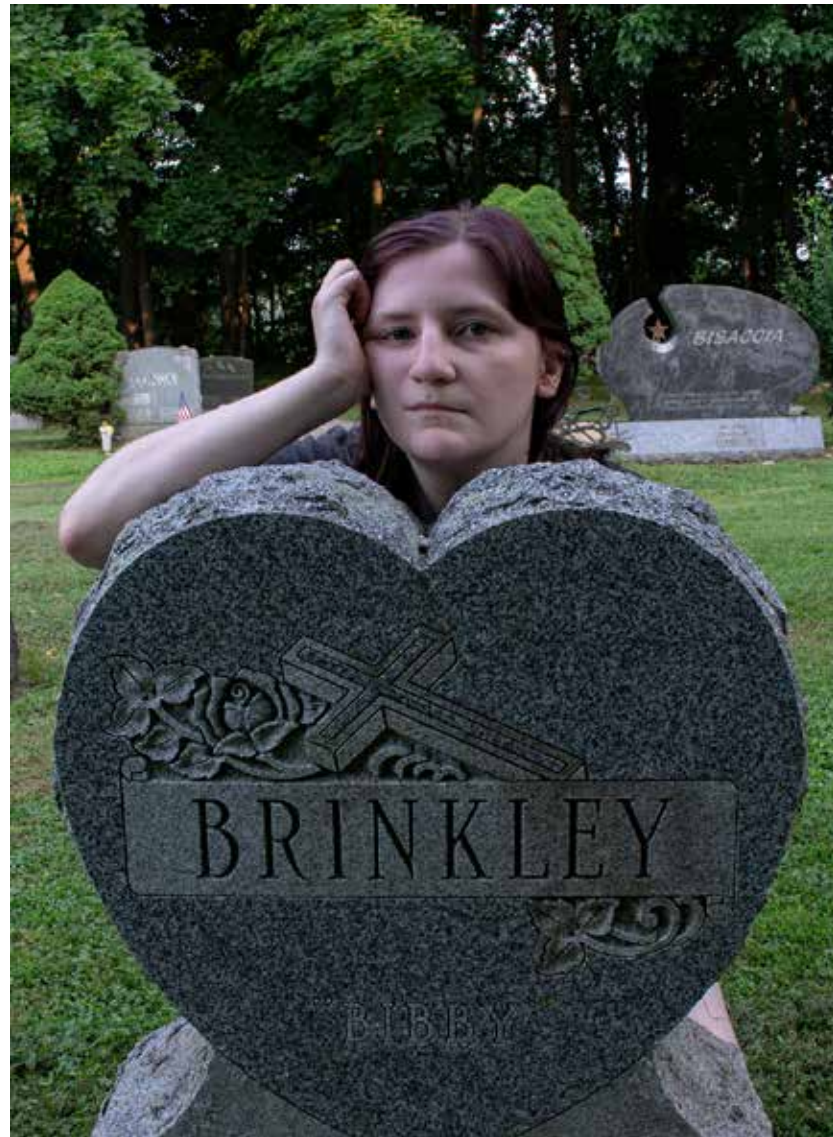
Pumpkin" is what my father called me when I was a baby before he died of Hodgkin's disease in 1999. My grandmother also recently passed in April of 2022, and she had lived with my family ever since my father died, to help my mother take care of us. Now that I've left that childhood home behind, I've been going back in my history and connecting these two people, that home, and the strange family dynamic I've had and will continue to have.

Ο ο πατέρας μου με έλεγε "pumpkin" όταν ήμουν μωρό, πριν πεθάνει από τη νόσο του Hodgkin το 1999. Η γιαγιά μου πέθανε επίσης πρόσφατα, τον Απρίλιο του 2022, και ζούσε με την οικογένειά μου από τότε που πέθανε ο πατέρας μου, για να βοηθά τη μητέρα μου να μας φροντίζει. Τώρα που άφησα πίσω εκείνο το πατρικό σπίτι, ανατρέχω στην ιστορία μου και συνδέω αυτούς τους δύο ανθρώπους, εκείνο το σπίτι και την παράξενη οικογενειακή δυναμική που είχα και θα συνεχίσω να έχω.

NASTI DAVYDOVA

ANOTHER SWALLOW

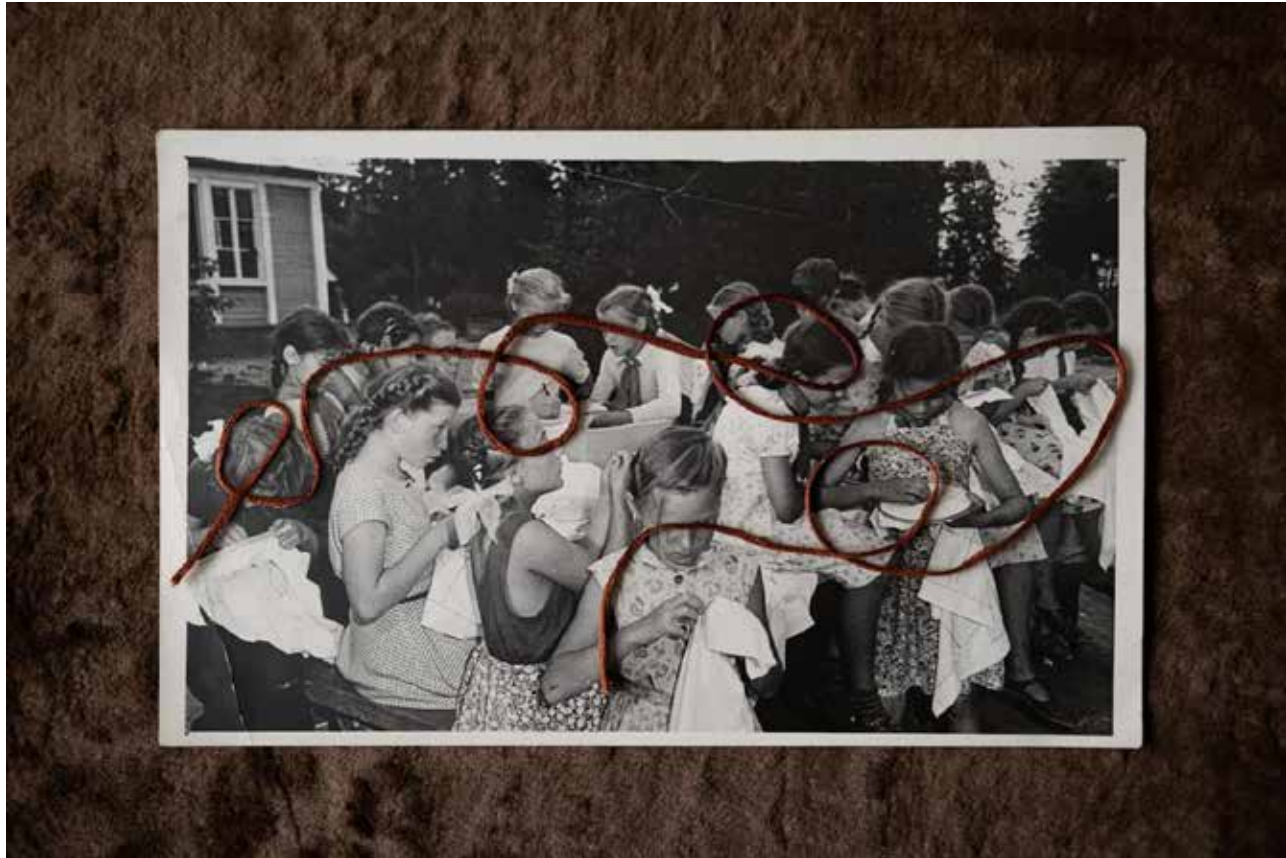

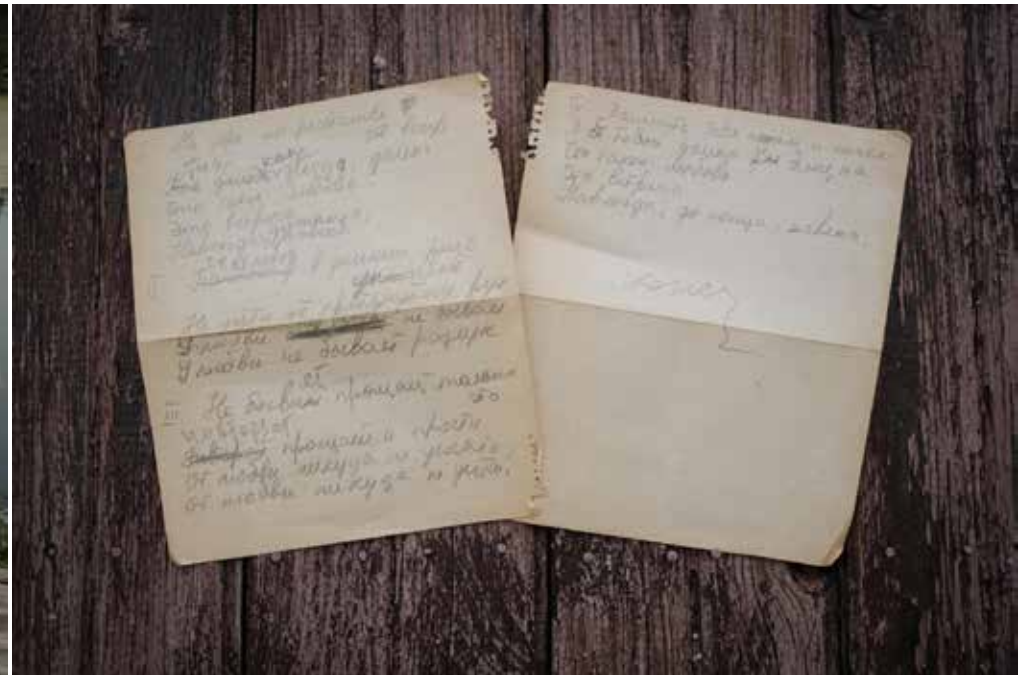
@nastidvdv

Look at the nature surrounding my ancestors, I observe the female line, including my mother, me and my daughter. I study historical memory on a national scale and look for clues about myself in my family's archival materials. My goal is not to break ties with the past, no matter how traumatic it may be, but to pass on my knowledge to future generations.

Κοιτάζω τη φύση που περιβάλλει τους προγόνους μου, παρατηρώ τη γυναικεία γραμμή, συμπεριλαμβανομένης της μητέρας μου, εμένα και της κόρης μου. Μελετώ την ιστορική μνήμη σε εθνική κλίμακα και αναζητώ στοιχεία για τον εαυτό μου στο αρχειακό υλικό της οικογένειάς μου. Στόχος μου δεν είναι να σπάσω τους δεσμούς με το παρελθόν, όσο τραυματικό κι αν είναι, αλλά να μεταδώσω τις γνώσεις μου στις επόμενες γενιές.

LORENZO PALOMBINI

MAGNETO

The magnets on the fridges have been revealed who they are. Like chunks arranged randomly at a first glance, they'll reveal a complex identity based on the entire cycle of emotions, simply, their life.

Οι μαγνήτες στα ψυγεία αποκαλύπτουν ποιοι είναι. Σαν κομμάτια τοποθετημένα τυχαία, με την πρώτη ματιά, θα αποκαλύψουν μια σύνθετη ταυτότητα βασισμένη σε έναν ολόκληρο τον κύκλο των συναισθημάτων, απλά, τη ζωή τους.

LYNDA KUIT

SHUSWAP LAKE TALES

@lynda.kuit

"Shuswap Lake Tales" explores the latent histories of original homesteaders around Shuswap Lake in British Columbia, Canada. Influenced by memories shared with me by descendants, I layer archival images with the landscape in photomontages to reflect a ghost-like past that doesn't feature in history books. Just as landscape is built up in layers so too are our memories.

Το "Shuswap Lake Tales" εξερευνά τις λανθάνουσες ιστορίες των αρχικών νοικοκυριών γύρω από τη λίμνη Shuswap στη British Columbia του Καναδά. Επηρεασμένη από τις αναμνήσεις που μοιράστηκαν μαζί μου οι απόγονοι, συνθέτω αρχειακές εικόνες με το τοπίο σε φωτομοντάζ για να αντικατοπτρίσω ένα παρελθόν που μοιάζει με φάντασμα και δεν αναφέρεται στα βιβλία ιστορίας. Όπως το τοπίο είναι δομημένο σε επίπεδα, έτσι είναι και οι αναμνήσεις μας.

SIMOS CHARALAMBOUS

THE PARK

@simos_charalambous

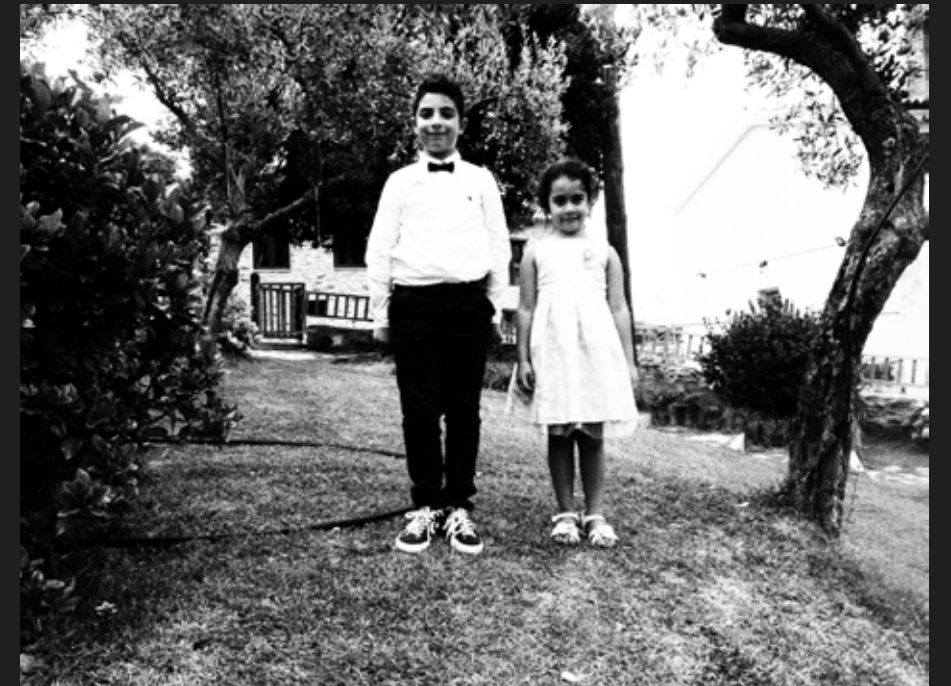
To see a World in a Grain of Sand
And a Heaven in a Wild Flower,
Hold Infinity in the palm of your hand
And Eternity in an hour ...! - *William Blake, Auguries of Innocence.*

This set of photos is part of an ongoing project that through time was evolved as a family diary for the days of innocence.

Να βλέπεις έναν Κόσμο σε έναν κόκκο άμμου
Κι έναν Παράδεισο σε ένα άγριο λουλούδι,
Κράτησε το Άπειρο στην παλάμη του χεριού σου
Και την Αιωνιότητα σε μια ώρα..." - *William Blake, Auguries of Innocence.*

Αυτή η σειρά φωτογραφιών αποτελεί μέρος ενός συνεχιζόμενου project που με τον καιρό εξελίχθηκε σ' ένα οικογενειακό ημερολόγιο για τις μέρες της αθωότητας.

VAKHO KHETAGURI

A FAMILY 'S STORY

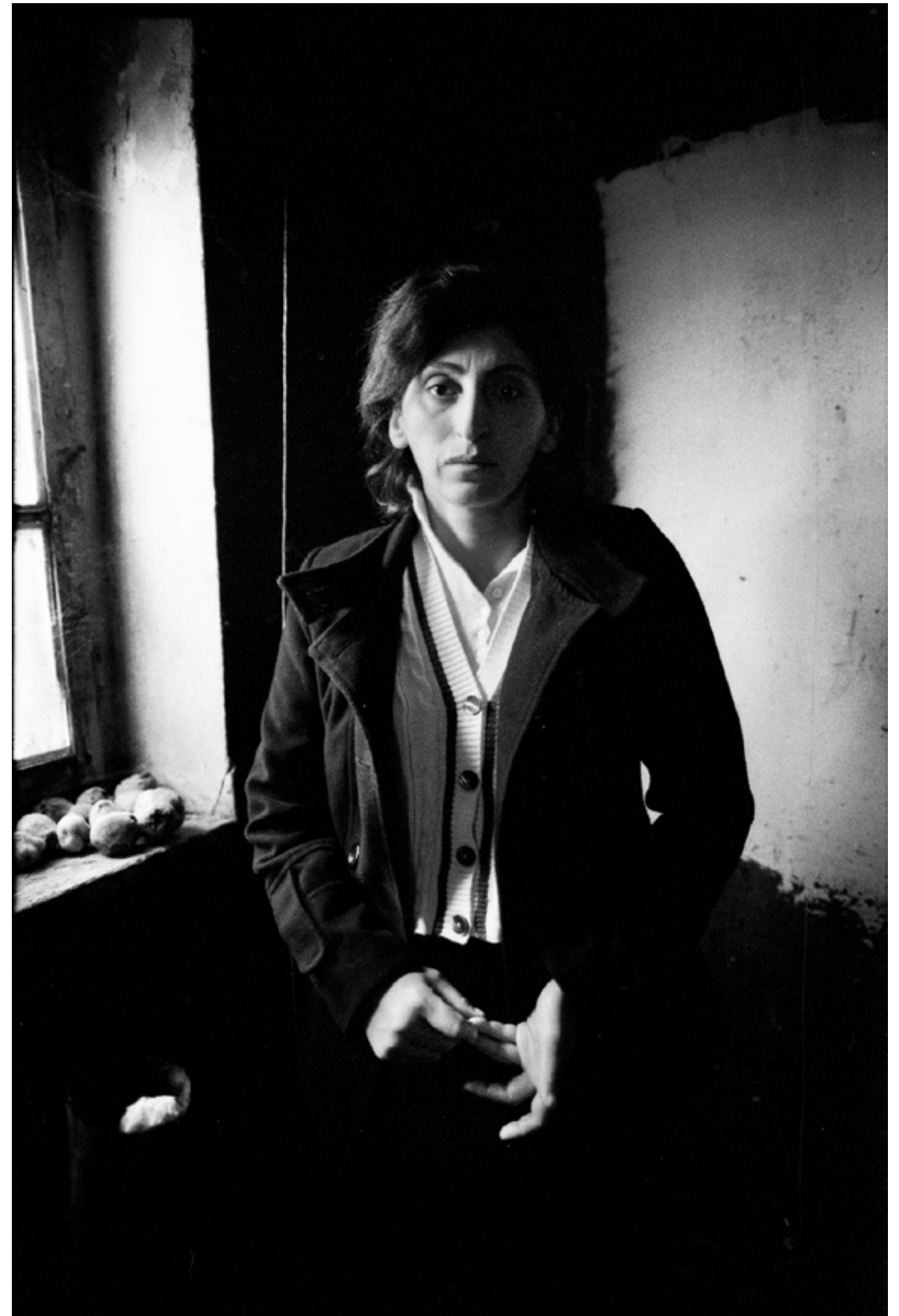
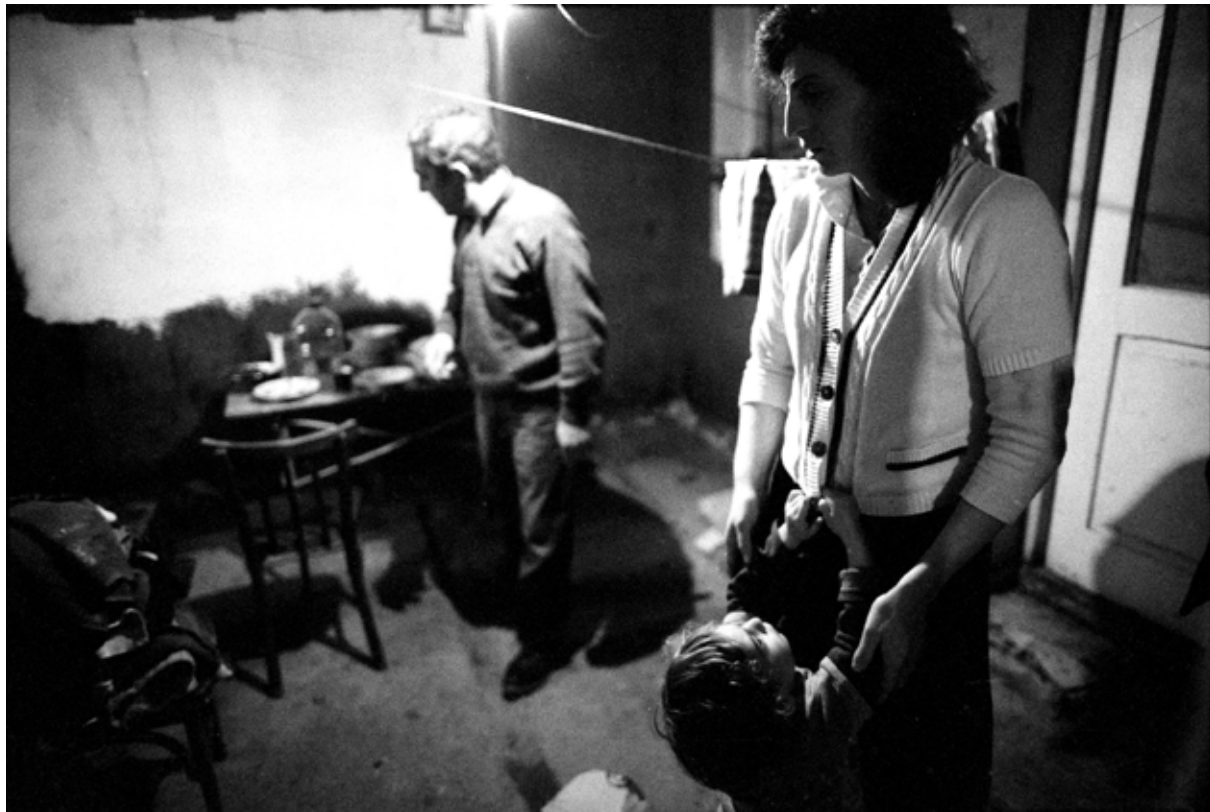
@vakhokhetaguri0

This is a story of a family living in a small village in Kakhetia, Georgia. A story that represents so many other families living in small villages buried in silence. Ioseb and Ia and their five children live together in a large house passed on through generations. Just like other families they face financial problems and the hardships of winter months. Life freezes here during winter and the only entertainment is the TV shows with others living their fictional lives. Ioseb who suffers from a serious oncological disease says that sometimes he questions himself about having such a big family in such hard times but the looped echo of the TV presenter on the background encourages the birthrate.

Αυτή είναι η ιστορία μιας οικογένειας που ζει σε ένα μικρό χωριό στην Καχეთία της Γεωργίας. Μια ιστορία που αντιπροσωπεύει τόσες πολλές άλλες οικογένειες που ζουν σε μικρά χωριά θαμμένα στη σιωπή. Ο Ioseb και η Ia και τα πέντε παιδιά τους ζουν μαζί σε ένα μεγάλο πατροπαράδοτο σπίτι. Όπως και άλλες οικογένειες, αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα και τις δυσκολίες των χειμερινών μηνών. Εδώ, η ζωή παγώνει κατά τη διάρκεια του χειμώνα και η μόνη ψυχαγωγία είναι οι τηλεοπτικές εκπομπές με τη φανταστική ζωή που ζουν οι άλλοι. Ο Ioseb, ο οποίος πάσχει από σοβαρή ογκολογική ασθένεια, λέει ότι μερικές φορές αμφισβητεί τον εαυτό του για την ύπαρξη μιας τόσο μεγάλης οικογένειας σε τόσο δύσκολους καιρούς, αλλά η επαναλαμβανόμενη ηχώ του τηλεοπτικού παρουσιαστή στο παρασκήνιο ενθαρρύνει το ποσοστό γεννήσεων.

FLORIN EMIL GHEBOSU

TRACHE FAMILY

@ghebosu_florin

This is my project called Trache Family. It's a long-term rural family environmental portrait project.

I visit them every year to see how they changed through time. They are a very nice family who struggle through life like many others.

Trache Dumitru is the father of two boys, he is one of the most expressive faces I ever photographed, he may have a rough face, but he's very kind and always happy.

We are not related, but I see them as good friends now.

Αυτό είναι το project μου που ονομάζεται Trache Family. Είναι ένα μακροπρόθεσμο αγροτικό οικογενειακό περιβαλλοντικό πορτρέτο. Τους επισκέπτομαι κάθε χρόνο για να δω πώς άλλαξαν με την πάροδο του χρόνου. Είναι μια πολύ ωραία οικογένεια που αγωνίζεται στη ζωή, όπως πολλές άλλες. Ο Trache Dumitru, πατέρας δύο αγοριών, είναι ένα από τα πιο εκφραστικά πρόσωπα που έχω φωτογραφίσει ποτέ, μπορεί να έχει τραχύ πρόσωπο, αλλά είναι πολύ ευγενικός και πάντα χαρούμενος. Δεν είμαστε συγγενείς, αλλά τους βλέπω πλέον ως καλούς φίλους.

ANA ALEXANDRESCU

RURAL WEDDING

@ana.alexandrescu

This series depicts a family from a small community from the North of the country, participating in a rural wedding. What struck me and made me choose these images was the way children and teenagers acted. Not only were they very shy and silent, but they seemed scared, not happy to be there. Most of the young subjects in the photos are brothers and belong to a family that lives in a secluded area in the mountains. They are used to the savage nature and they don't come down from the mountain very often. They have a harsh life, with chores and work that harshens them and suppresses their joy and playfulness.

Αυτή η σειρά απεικονίζει μια οικογένεια από μια μικρή κοινότητα στα βόρεια της χώρας, που συμμετέχει σε έναν αγροτικό γάμο. Αυτό που με εντυπωσίασε και με έκανε να επιλέξω αυτές τις εικόνες ήταν ο τρόπος με τον οποίο ενεργούσαν τα παιδιά και οι έφηβοι. Όχι μόνο ήταν πολύ ντροπαλά και σιωπηλά, αλλά έμοιαζαν φοβισμένα, χωρίς να χαίρονται που βρίσκονταν εκεί. Τα περισσότερα από τα νεαρά πρόσωπα των φωτογραφιών είναι αδέρφια και ανήκουν σε μια οικογένεια που ζει σε μια απομονωμένη περιοχή στα βουνά. Είναι συνηθισμένοι στην άγρια φύση και δεν κατεβαίνουν πολύ συχνά από το βουνό. Έχουν μια σκληρή ζωή, με δουλειές και εργασία που τους σκληραίνει και καταστέλλει τη χαρά και το παιχνίδι τους.

YEKATERINA GYADU

BLACK EASTERN EUROPE

@yekaterrina

The theme of family runs deep within the Black Eastern Europe project, weaving together stories of heritage, immigration, and belonging. Through both personal and collective narratives, I explore the ways in which family structures have shaped our understanding of self, community, and cultural identity. It's a series that weaves together a beginning of a community that when we meet each other we feel like family, along with a complex story of a diaspora of children forging connections while reclaiming their roots across history.

Το θέμα της οικογένειας είναι βαθύ μέσα στο πρόγραμμα Μαύρη Ανατολική Ευρώπη, συνυφαίνοντας ιστορίες κληρονομιάς, μετανάστευσης και ανήκειν. Μέσα από προσωπικές και συλλογικές αφηγήσεις, διερευνώ τους τρόπους με τους οποίους οι οικογενειακές δομές έχουν διαμορφώσει την αντίληψή μας για τον εαυτό μας, την κοινότητα και την πολιτιστική ταυτότητα. Πρόκειται για μια σειρά που συνυφαίνει την αρχή μιας κοινότητας που όταν συναντιόμαστε μεταξύ μας νιώθουμε σαν οικογένεια, μαζί με μια σύνθετη ιστορία μιας διασποράς παιδιών που σφυρηλατούν συνδέσεις, ενώ διεκδικούν τις ρίζες της ιστορίας τους.

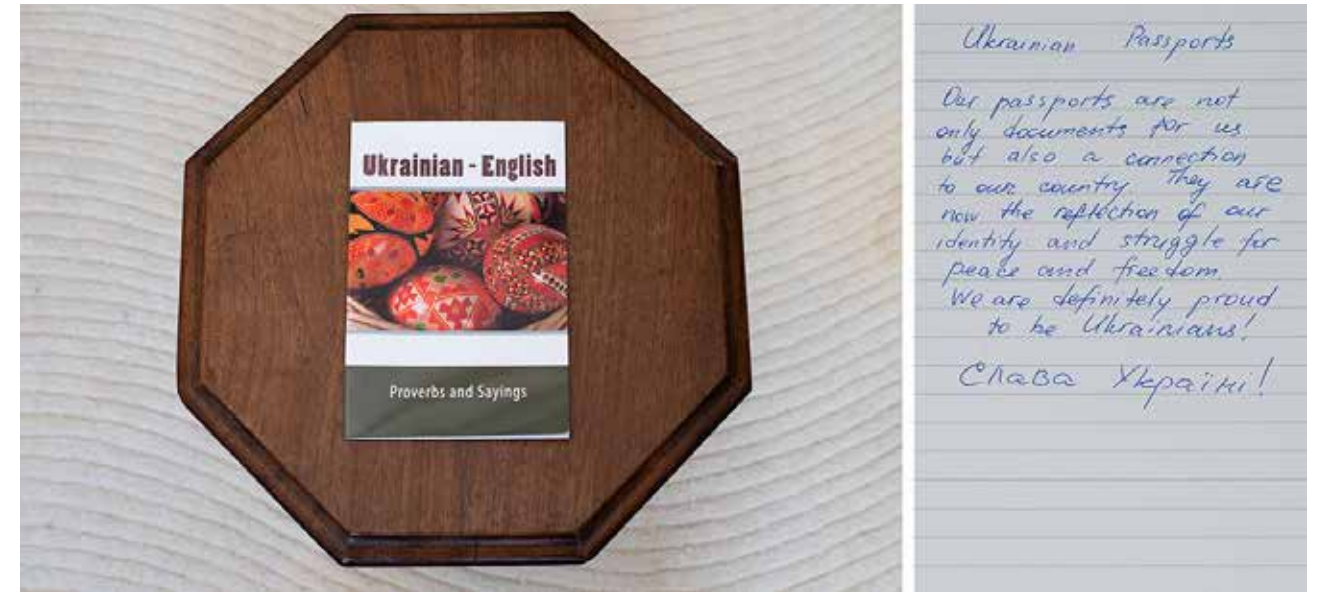
JASMINE WILKINSON

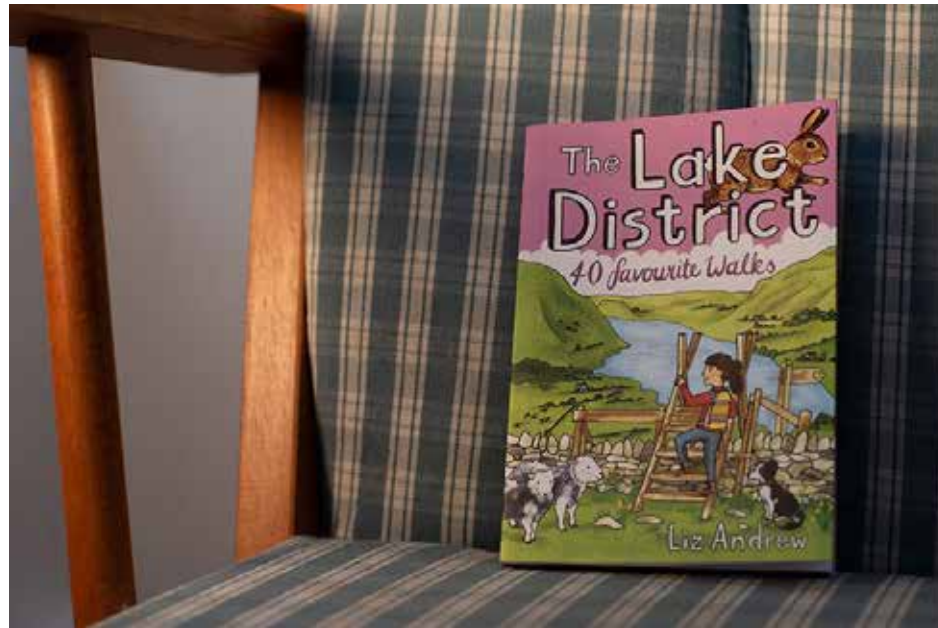
WHEN GIANTS FIGHT-WHAT KEEPS YOU SMILING?

@j.a.w.droppingphotography

In March 2023 I contacted the Kolesnik family: Oksana, Artem and Serhii who live in my town, Accrington in the North of England. For 4 weeks we collaborated to create their story of their journey fleeing Ukraine and what keeps them motivated, creating the project 'When Giants Fight- What Keeps You Smiling?'. Oksana, former English teacher now works part time in the charity 'Homes for Ukraine' and at Preston college as an ESOL teacher. Seigii works online for Ukrainian companies as a freelance Software Developer. Artem attends the local high school succeeding in maths, science and chess.

Τον Μάρτιο του 2023 επικοινωνήσα με την οικογένεια Kolesnik, την Oksana, τον Artem και τον Serhii που ζουν στην πόλη μου, το Accrington στη Βόρεια Αγγλία. Για 4 εβδομάδες συνεργαστήκαμε για να δημιουργήσουμε την ιστορία τους για το ταξίδι τους όταν έφυγαν από την Ουκρανία και για το τι τους δίνει κίνητρο, δημιουργώντας το πρότζεκτ 'When Giants Fight- What Keep You Smiling?'. Η Oksana, πρώην καθηγήτρια αγγλικών, εργάζεται τώρα με μερική απασχόληση στη φιλανθρωπική οργάνωση "Homes for Ukraine" και στο κολέγιο του Preston ως καθηγήτρια ESOL. Ο Seigii εργάζεται online για ουκρανικές εταιρείες ως ανεξάρτητος προγραμματιστής λογισμικού. Ο Artem φοιτά στο τοπικό λύκειο και αριστεύει στα μαθηματικά, τις φυσικές επιστήμες και το σκάκι.

*The Lake District
40 favourite Walks*

We have chosen this book as our trip to Lake District was a trip of a lifetime. It became an escape from the terrors of war to nature. We walked a lot and managed to relax and explore the surroundings.

Ukrainian Passports

Our passports are not only documents for us but also a connection to our country. They are now the reflection of our identity and struggle for peace and freedom. We are definitely proud to be Ukrainians!

Слава Україні!

STEPHANIE SCHWIEDEREK

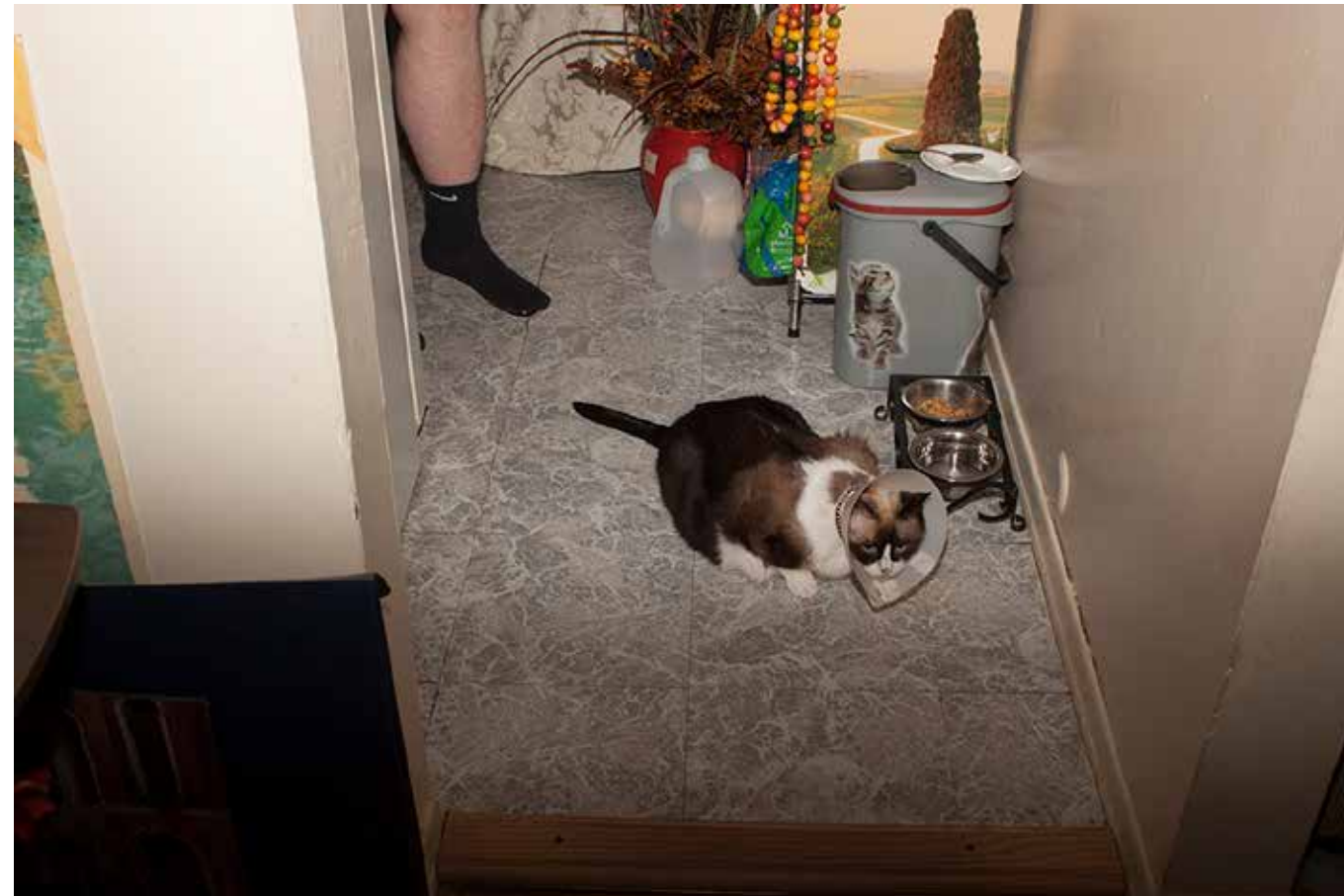
ZUHAUSE

@steph.schwiederek

I am naturally drawn to the snapshot aesthetic, harsh flash, and awkward composition in an effort to reclaim the memories of my childhood. When I began making these photographs, I was interested in the diaristic nature of my images. I wanted my photographs to reference the style of the family photo album to serve as an entry point to nostalgia. Through them, I wanted to challenge viewers to experience my story of growing up in a motel.

Έχω μια φυσική έλξη προς την αισθητική του στιγμιότυπου, το σκληρό φλας και η αμήχανη σύνθεση, σε μια προσπάθεια να ανακτήσω τις αναμνήσεις της παιδικής μου ηλικίας. Όταν άρχισα να φτιάχνω αυτές τις φωτογραφίες, με ενδιέφερε ο ημερολογιακός χαρακτήρας των εικόνων μου. Ήθελα οι φωτογραφίες μου να παραπέμπουν στο ύφος του οικογενειακού φωτογραφικού άλμπουμ για να χρησιμεύσουν ως σημείο εισόδου στη νοσταλγία. Μέσω αυτών, ήθελα να προκαλέσω τους θεατές να βιώσουν την ιστορία μου για το πώς μεγάλωσα σε ένα μοτέλ.

WILLIE ROBB

NEW FAMILY

@willie_r0bb

In 2010 I started carrying a compact Ricoh GR camera to document the progress and pursuits of my new family. Unsurprisingly images that had little or no place in the family album started cropping up: Circumstantial images that reflected my stream of consciousness and, I hope, held some resonance in those/these times.

Το 2010 άρχισα να έχω μαζί μου μια compact φωτογραφική μηχανή Ricoh GR για να καταγράψω την πρόοδο και τις αναζητήσεις της νέας μου οικογένειας. Όπως ήταν αναμενόμενο, άρχισαν να εμφανίζονται εικόνες που δεν είχαν θέση στο οικογενειακό άλμπουμ: Περισσότερες εικόνες που αντανάκλασαν τη ροή της συνείδησής μου και, ελπίζω, είχαν κάποια απήχηση σε εκείνες/αυτές τις εποχές.

WILLIAM FINKEN

MY FAMILY

@williamfinken

The project "Family" is about documenting my family which I have been distant from for a long time, I wanted to reconnect with them and find their love again.

My parents bought a home and a lot of family members and friends come along to pass some time with us, from the nephews, the sisters to the cousins everyone comes around and has a good time. My parents always wanted to own a home because to them it's the greatest gift ever to give. It's also the first project I want to make public because it is like an identity card to me.

Το project "Family" αφορά την καταγραφή της οικογένειάς μου από την οποία έχω απομακρυνθεί για μεγάλο χρονικό διάστημα, και ήθελα να επανασυνδεθώ μαζί τους και να ξαναβρώ την αγάπη τους.

Οι γονείς μου αγόρασαν ένα σπίτι και πολλά μέλη της οικογένειας και φίλοι έρχονται για να περάσουν λίγο χρόνο μαζί μας, από τα ανίψια και τις αδελφές, μέχρι τα ξαδέλφια όλοι έρχονται και περνούν καλά. Οι γονείς μου πάντα ήθελαν να αποκτήσουν ένα σπίτι γιατί γι' αυτούς είναι το μεγαλύτερο δώρο που μπορεί να δώσει κανείς.

Είναι επίσης το φωτογραφικό πρώτο έργο που θέλω να δημοσιοποιήσω γιατί είναι σαν ταυτότητα για μένα.

NURLAN TAHIRLI

BONDING

@nurlan_tahirli

Since I lived away from my homeland for a long time, we could hardly get together on special days for many years. Although things have changed lately, I am still a few months away from my family. So, it was destined that during Covid 19 I flew to my homeland just a day before the announcement of the closure of the borders, and we survived this period together. Now, year after year, we try to gather as often as possible on special dates.

Καθώς ζούσα μακριά από την πατρίδα μου για μεγάλο χρονικό διάστημα, δεν μπορούσαμε να βρεθούμε σε ιδιαίτερες ημέρες για πολλά χρόνια. Αν και τα πράγματα έχουν αλλάξει τελευταία, εξακολουθώ να βρίσκομαι μερικούς μήνες μακριά από την οικογένειά μου. Έτσι, ήταν γραφτό, κατά τη διάρκεια του Covid 19, όταν πέταξα στην πατρίδα μου μόλις μια μέρα πριν από την ανακοίνωση του κλεισίματος των συνόρων να επιβιώσουμε αυτή την περίοδο μαζί. Τώρα, χρόνο με το χρόνο, προσπαθούμε να μαζευόμαστε όσο πιο συχνά γίνεται σε ειδικές ημερομηνίες.

DARREN LEHANE

DAY OUT

@thatdarrenlehane

As a candid street photographer, inspired by the likes of Tony Ray-Jones and Martin Parr, I've brought my humorous and irreverent approach to capturing the less fun side of a Great British family day out. Be it boredom, exhaustion or general apathy these images aim to show that family days out can be tedious and dull, despite the original intention of a fun time out for all the family unit.

Ως φωτογράφος του δρόμου, εμπνευσμένος από τους Tony Ray-Jones και Martin Parr, έφερα τη χιουμοριστική και ασεβή προσέγγισή μου για την αποτύπωση της λιγότερο διασκεδαστικής πλευράς της οικογενειακής εξόδου της Μεγάλης Βρετανικής οικογένειας. Είτε πρόκειται για πλήξη, εξάντληση ή γενική απάθεια, αυτές οι εικόνες έχουν ως στόχο να δείξουν ότι οι οικογενειακές μέρες μπορεί να είναι κουραστικές και βαρετές, παρά την αρχική πρόθεση για μια διασκεδαστική έξοδο για όλη την οικογένεια.

SUBMISSIONS

Do You Want To Get Your Work Featured On Lightreadings?

It all begins with the submission process.

We love looking at photos! Show us your work and we'll be happy to publish it. You can submit at any time!

We accept submissions for our online features and portfolio presentations, group shows, blog, and Instagram features, on an ongoing basis.

LR-The Magazine, our online publication's quarterly open calls, are not "contests" or "competitions". They are opportunities to get your work seen and curated around a specific theme or idea. But you don't have to wait for one! Submit your work now, and if it is selected for publication in the online version, we will contact you via email.

For instructions please visit our [Submissions page](#).

Submission is free.

ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΡΓΩΝ

Θέλετε Να Δείτε Τη Δουλειά Σας Δημοσιευμένη Στο Lightreadings?

Όλα ξεκινούν με τη διαδικασία υποβολής.

Λατρεύουμε να βλέπουμε φωτογραφίες! Στείλτε μας τη δουλειά σας και θα είναι χαρά μας να την δημοσιεύσουμε. Μπορείτε να υποβάλετε ανά πάσα στιγμή!

Δεχόμαστε υποβολές για τις ατομικές παρουσιάσεις έργου (featured), τις παρουσιάσεις portfolio, ομαδικές και ατομικές εκθέσεις, σε συνεχή βάση.

Οι τριμηνιαίες ανοιχτές προσκλήσεις της online έκδοσής μας

LR-The Magazine, δεν είναι «διαγωνισμοί». Είναι ευκαιρίες για να δείξετε τη δουλειά σας, επιμελημένη γύρω από ένα συγκεκριμένο θέμα ή ιδέα. Αλλά δεν χρειάζεται να περιμένετε μέχρι τότε!

Υποβάλετε την δουλειά σας τώρα, και αν επιλεγεί για δημοσίευση στην ηλεκτρονική έκδοση, θα επικοινωνήσουμε μαζί σας μέσω email.

Για λεπτομερείς οδηγίες επισκεφτείτε την σελίδα [Submissions](#) στο site μας.

Η υποβολή είναι δωρεάν.

LIGHTREADINGS IS:

- Panos Kasimis (*photographer/educator/photobook editor*)
Panos is the founder and curator of Lightreadings.
- Anca Ducu (*photographer*)
Anca is the co-founder and content moderator of Lightreadings.

COLLABORATORS & CONTENT CONTRIBUTORS

- Thilo Strauß - Berlin, Germany
- Chiara Brambilla - Milan, Italy
- Ben Thomas - New York, USA
- Cathrine Mantoux - Paris, France

NEXT ISSUE: ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ:

NOVEMBER 2023 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Open Call will be announced on September 29
Ανοιχτό Κάλεσμα θα ανακοινωθεί στις 29 Σεπτεμβρίου

Visit: www.lightreadingsmag.com and [Subscribe to our Newsletter](#)
Follow us on [Facebook](#) and [Instagram](#),
and stay up to date!

Επισκεφτείτε τη σελίδα μας: www.lightreadingsmag.com
και [Εγγραφείτε στο Newsletter](#).
Ακολουθήστε μας στο [Facebook](#) και το [Instagram](#),
για να είστε πάντα ενημερωμένοι!

LIGHTREADINGS

a photography magazine

WWW.LIGHTREADINGSMAG.COM

Contact:

hello@lightreadingsmag.com

COPYRIGHT NOTICE

All photos, essays and articles published on LIGHTREADINGS are and remain the sole intellectual property of their creators, unless otherwise stated. No image or text published on the blog or the magazine may be copied, reproduced and/or used in any way without permission of the copyright owner.

Όλες οι φωτογραφίες, τα δοκίμια και τα άρθρα που δημοσιεύονται στο LIGHTREADINGS αποτελούν και παραμένουν αποκλειστική πνευματική ιδιοκτησία των δημιουργών τους, εκτός αν αναφέρεται διαφορετικά. Καμία εικόνα ή κείμενο που δημοσιεύεται στο ιστολόγιο ή στο περιοδικό δεν επιτρέπεται να αντιγραφεί, να αναπαραχθεί και/ή να χρησιμοποιηθεί με οποιονδήποτε τρόπο χωρίς την άδεια του κατόχου των πνευματικών δικαιωμάτων.